

Prof. Ing. Milan ZELENÝ Ph.D.

odpovídal na otázky časopisu RESPEKT

1. Které zvíře je podle vás nejvíc „politické“ a proč?
Kočka; ráda se vtírá a přede, pak zatne dráčky, sekne, všechno si vypije a zahájí lísání o další misku. Ani myši už nechytá, jen si s nimi pohrává - i ve vaší ložnici. Je to prostě zvíře.
2. Který politický okamžik vás formoval? (Kromě sametové revoluce)
Především to Klausovo prohlášení: „Vždyť je to jedno, komu to vlastně patří!“ Dodnes nerozumím.
3. Jaká je vaše první vzpomínka na politiku?
Když mi zavřeli tátu i strýce do Jáchymovských dolů. Oba zemřeli předčasně.
4. Kdy a proč jste plakal kvůli politice?
Nikdy. Politika si nezaslouží slzy.
5. Které vaše přesvědčení se nesnese se společenskými konvencemi?
Pevně věřím, že politické strany jsou příčinou úpadku. Politika nemá být „kšeft“.
6. Kdy jste poprvé pocítil, že jste mocný?
Došlo mi, že je nemusím volit a ráno se mohu podívat do zrcadla – je to pocit jakési osobní „moci“: zůstávám sám sebou, volím pouze nestranné jedince.
7. A kdy jste se cítil obzvlášť bezmocný?
Když jsem zjistil, že v ČR je přes 250 „mini kšeftíčků“ registrovaných stran a hnutí!
8. Kdyby svět za rok skončil, co byste si do té doby dal za úkol?
Už jsem si dal: zůstat sám sebou, učit se, - a sdílet svá poznání „jak a proč“ - až do poslední chvíle.
9. Jste raději pro, anebo proti?
Ani jedno, ani druhé! Oba postoje, když masové, mohou být stejně fatální.
10. Která politická přesvědčení jste hodil přes palubu?
Stranictví, už dávno, centralismus, spíše nedávno, obojí s konečnou platností.
11. Mohl byste políbit někoho, kdo podle vás špatně volí?
Jistě ano; není to vždy jejich úmysl. Ti ostatní by spíše mohli políbit mi...
12. Už jste někdy ztratil přítele kvůli politice? A pokud ano – bude vám chybět?
Jistě. Každý dobrý přítel chybí. Politika někdy změní lidi k nepoznání.
13. Byl jste během školních let populární, nebo nepopulární? Co jste se z toho naučil politicky?
Nejdříve nepopulární, později – když jsem se stával sám sebou-velmi populární. Lidé poznají rozdíl mezi vrozeným politikem a vznikající osobností.
14. Který politický názor vašich rodičů byl pro vás coby dítě trapný? A který dnes?
Jejich politické názory mi zprvu imponovaly, pak již méně – ale dnes mi chybí. Je pozdě – názory už nemají – Byly vlastně kolébkou a zdrojem názorů mých vlastních.

15. Kterého politika/političku jste v poslední době litoval?
Bývalého přítele, dnes prezidenta - a to hodně.
16. Který politik či politička by vás musel (a) požádat o odpuštění?
Žádný. K čemu je omluva? Z dříve úspěšných přátel a kolegů, kteří se dali do politiky zlákat – a neuspěli - není co odpuštět - jde o selhání osobnosti.
17. Který politik by měl mít větší vliv?
Žádný.
18. Kterou politickou frází byste zakázal?
„Jsem s vámi a za vás - až do roztrhání těla“
19. Co naší společnosti chybí?
Podnikatelé typu Baťa: vytvořili Zlín, a pak dobyli světa – vše bez politiků; jako BSO fungují dodnes! A jak!
20. Který podstatný problém nemůže politika nikdy vyřešit?
Jak vytvořit regionální síť 10. spolupracujících „Zlínů“ - v ČR.
21. Jste součástí nějakého politického problému?
To nejsem, a nebudu. Mé problémy jsou osobní a podnikatelské.
22. Je stát muž, nebo žena? A prosím o důvody.
Stát je muž, už historicky, ale ženy přejímají iniciativu – nejde jim totiž o Stranu a pocit Moci, ale o praktické fungování a každodenní výsledky.
23. Myslíte si, že je správné činit politická rozhodnutí, i když víte, že většina občanů je proti?
Je to možné a často i správné a žádoucí: většina totiž nejsou všichni; mnohé je třeba přesvědčit a získat přímo v akci, ne jen tradičními slovy a sliby. Chce to však odvalu a sebevědomí. Málokdo to umí přirozeně. Není totiž každý Baťa – toho volili za činy, ne za sliby. Pak důvěra v jednoho přináší i sebedůvěru ostatním – vzniká stále rostoucí Spolupráce (Název knihy Jana Bati).
24. Kterou knihu o politice by si měl každý přečíst? Případně, kterou si chcete přečíst vy?
Především a zásadně Karla Čapka a jeho úvahy o stranické politice! Ovšem, není to pro každého – jen pro myslící a otevřené hlavy. Já čtu stále a všechno, tak mě pro sebe ani nic kloudného nenapadá. Jedině snad něco nového: O „politice“ která přijde, až ta současná už přestane být. Svět se mění stále rychleji, snad se toho i dožiji.
25. Čeho se bojíte – kromě smrti?
Prázdného, nepotřebného, pustého „přežívání“.
26. Co vám dává naději?
Učit se, poznávat, řešit a pomáhat – vědět, že se to daří, a že to má stále ještě smysl.